

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 32

Utgitt 19 juli.

1913

Skrivelse

12 juni.

fra Arbeidsdepartementet til havnedirektøren

av 12 juni,

hvorved i medhold av § 57 i lov om havne- og ringevæsenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes, at dampskibe skal gaa med sagte fart paa strækningen mellem Vragtangen og Tømmerhella i Kjøgøsund mellem Kjøgøen og Kragerøen, Smaalenene amt.

Overtrædelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

Lov

18 juli.
Nr. 1.

om forandring i lov om handelsnæring av 16 juli 1907.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1913 saalydende:

Efternævnte bestemmelser i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 skal herefter lyde som følger:

§ 13. Enhver, som har haandverksborgerskap eller næringsbrev paa haandverk, kan med hjemmel herav ogsaa sælge varer, som er tilvirket av andre, naar de er av samme slag som de, han selv tilvirker, eller er ting, som sedvanlig hører med til saadanne varer. Til næringsdrivende i samme fag kan han endvidere sælge redskaper og raaemner, som brukes i hans næringsdrift. Den handelsret, som efter denne paragraf tilkommer en haandverker, kan bare utøves, saa længe han kan godtgjøre at drive haandverksvirksomhet, og maa foregaa fra hans

18 juli. faste utsalgssted eller, hvis han ifølge § 12 har flere utsalgs-
Nr. 1. steder, fra ett av disse.

Kommunale gas-, elektricitets- og vandverk kan sælge alle slags ting, som brukes ved gasens, elektricitetens og vandets utnyttelse.

§ 14. Ret til selv eller gjennom andre at tinge bort varer har:

- a. Indvaanere av riket, naar det gjælder frihandelsvarer og varer, som de her i riket har virket eller latt virke.
- b. Rikets kjøbmænd. Utenfor næringskommunen skal det dog bare være dem tillatt at tinge bort saadanne varer til kjøbmænd og andre næringsdrivende, som disse omsætter eller bruker som redskaper og raaemner i sin virksomhet.
- c. Handlende og tilvirkere, som ikke er indvaanere av riket, i samme utstrækning som kjøbmand har utenfor sin næringskommune.

Medbragte mønstre og prøver av ædelstener, perler, lommeur og smykkegejenstande av guld og sølv kan den reisende sælge til næringsdrivende, som omsætter saadanne varer i sin virksomhet. Ellers maa salg av medbragte mønstre og prøver bare foregaa efter de regler, som nedenfor er git om salg ved omførsel.

§ 18. Frihandel kan bare utøves av rikets indvaanere.

Helt fri er handelen med frembringelser av have- og jordbruk i naturlig tilstand, vilde bær og blomster, ved og trævirke, torv og torvstrø, is, levende og slagtede dyr, ugarvede huder og skin, kjøtvarer, vildt og fjærfæ, fisk og fiskevarer, tillaget mat — ikke hermetik — egg, melk og fløte, natursmør, ost, baker- og konditorvarer.

I smaat er handelen fri med mineralvand, som ikke indeholder gifter, alkoholfrit øl, fyrstikker, saape, penner, blæk, brevpapir, konvolutter, blyanter og lak, salt, petroleum, kul og koks (se dog § 28, 2det led). For kommuner er handelen med de to sidstnævnte slags varer helt fri.

Varerne maa ikke av frihandlerne være indført fra utlandet, hvilket dog ikke gjælder kommuners handel med kul og koks.

Hermed er dog ikke gjort nogen fravikelse fra forskriftene om de faste utsalgssteder, haandverkere har tilladelse til at ha (§ 12), eller om utførselshandelen (§ 17).

Skolebøker og andre skolesaker kan lærere paa landet sælge til vedkommende skoles elever.

§ 23. Guld- og sølvsaker, smykker, ædelstener, perler, lommeur, spillekort og lægemidler maa ikke sælges ved omførsel (jfr. dog § 14, sidste led).

Saadanne varer saavelsom andre ur end lommeur maa heller ikke opsættes som præmier ved salg eller borttinging av andre varer. 18 juli.
Nr. 1.

§ 28. Handel med brukte eller kasserte ting kan bare drives efter særskilt tilladelse av politiet. Avgift av saadan næring og forskrifter for utøvelsen av den kan fastsættes ved kommunal vedtægt.

I kjøpstæderne kan kommunestyret fastsætte ved vedtægt, at handel i smaat med kul og koks (jfr. § 18) ikke maa drives uten tilladelse av politiet og efter regler, som er git i vedtægten eller av politiet. Kommunestyrets beslutning om, at vedtægt skal utfærdiges, maa være vedtat med mindst $\frac{3}{4}$ flertal.

§ 31. Det paaligger den, som har handelsbrev paa landet i Tromsø stift, at motta opnævnelse som gjestgiver.

Særskilt for Finmarkens amt skal gjælde følgende avvikelser fra lovens almindelige regler:

- a. Det paahviler den, som har handelsbrev paa landet, at overta tinghold og avgi hus til ekstraretter og at gjøre tjeneste som dampskibsekspeditor og postaafter mot den godtgjørelse, som er eller blir fastsat.
- b. Naar nogen løser handelsbrev paa landet, skal han foruten den godtgjørelse, som er fastsat i sportelloven, betale en avgift av kr. 40,00 til Finmarkens brændevinsavgiftskasse.
- c. Denne lov gjør intet skaar i den handelsret, som er tilstaat russiske undersaatte ved overenskomst av 8 mai —26 april 1838. Saalænge denne overenskomst staar ved lag, blir derfor § 9 i lov om handelen i Finmarken av 13 september 1830 fremdeles gjældende.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 18 juli 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

18 juli.
Nr. 2.

Lov

om tillæg til lov om postvæsenet av 12 mai 1888 med tillægslove.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 15 juli 1913 saalydende:

Lov om postvæsenet av 12 mai 1888 med tillægslove av 9 juni 1903, 23 juli 1909 og 15 august 1911 gives følgende tillæg til § 37 i slutningen:

Fra portofrihet efter foranstaaende litera b. og c. undtages kommunale foretagender av indtægtsbringende og erhvervsmæssig art.

Samme lovs § 58 skal for fremtiden lyde saaledes:

§ 58. Kongen bemyndiges til:

forsaavidt angaar postforsendelsen mellem Norge og utlandet, at foreta de modifikationer i foranstaaende bestemmelser, som ansees hensigtsmæssige for av fremmede stater at opnaa tjenlige vilkaar for gjensidig utveksling av postsaker; at avgi bestemmelse vedrørende utvekslingen av postanvisninger, postoprævning, postinkassationer, ilforsendelser og kredativer mellem indenrikske postanstalter, vedrørende ombringelse av pakker og avhentning av postsaker direkte paa jernbanestationer og dampskibe, vedrørende andre likeartede forsendelser eller forretninger samt om størrelsen av gebyret derfor, hvilket skal tilfalde statskassen, desuten vedrørende særskilte takster og vegtgrænser for forsendelser indeholdende literatur og aviser for blinde.

Endvidere kan Kongen eller den, han bemyndiger, gi de til nærværende lovs fuldstændiggjørelse fornødne bestemmelser, saaledes f. eks. om, hvilke saker efter sin beskaffenhet skal være undtat fra postforsendelse, om pengebreves og andre postsakers konvoluttering og indpakning m. v., om hvad der skal henregnes til de forskjellige arter av korsbaandsforsendelser, til lokalforsendelser samt til tidender og tidsskrifter, om hvilke kommunale foretagender skal som indtægtsbringende og erhvervsmæssige være undtat fra portofrihet, og deslike.

Denne tillægslov træder i kraft 1 oktober 1913.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 18 juli 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

18 juli.

av 18 juli.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa en av herredsstyret for Vaagans herred, Nordlands amt, den 4 juni 1913 fattet beslutning om forandring i den ved kongelig resolution av 7 januar 1904 stadfæstede vedtægt for Kabelvaag og Svolvær byggekommuner av nævnte herred om salg av tobak til barn m. v.:

Ifølge beslutningen skal vedtægtens § 1 lyde saaledes:

»Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar skal være forbudt, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets egen eller andres bruk«.

§ens 2det punktum bortfalder.

Kongelig resolution

18 juli.

av 18 juli.

Nedenstaaende av Kristiania kommunestyre under 12 juni 1913 fastsatte lukningsvedtægt for byens utsalgssteder stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre og trædende istedenfor de under 15 februar 1902, 25 februar 1910 og 1 december 1910 stadfæstede vedtægtsbestemmelser:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregaar, skal holdes lukket som nedenfor bestemt:

a) Utsalgssteder for frihandelsvarer i henhold til lov om handelsnæring av 16 juli 1907 § 18:

paa hverdage fra kl. 9 aften til 6 morgen,

paa søn- og helligdage fra kl. 10 fm. til kl. 5 eftm. samt efter kl. 8 aften.

Herfra undtages utsalgssteder for smaahandel med kul, koks, petroleum, ved og fyrstikker, for hvilke skal gjælde den nedenfor under litr. b bestemte lukningstid.

b) Alle andre ikke særskilt undtagne utsalgssteder:

paa hverdage fra kl. 7 aften til kl. 7¹/₂ morgen,

paa søn- og helligdage og 17 mai den hele dag samt julaften fra kl. 5 eftm.

Iøvrig kommer den almindelige helligdagslovgivning til anvendelse.

Hverdagen før søn- eller helligdag samt den 16 mai — om denne falder paa hverdag — er det dog tillatt at holde de under litr. a nævnte utsalgssteder aapne til kl. 11 aften, de under litr. b nævnte til kl. 9 aften.

18 juli. Paa de sidste 8 hverdage før julaften finder nærværende § ikke anvendelse.

§ 2. I lukningstiden maa kunder ikke indlates; derimot er det tillatt at ekspedere kunder, som er kommet ind før lukningstiden.

§ 3. Nærværende vedtægt finder ikke anvendelse paa avis kiosker, apotek, bevertningssteder eller udsalgssteder, hvor ikke andre varer sælges end tobak og artikler for tobaksrøking, spilkort, spadserestokker, skrivesaker, aviser samt vin.

§ 4. Overtrædelse av foranstaaende bestemmelser medfører straf i henhold til straffelovens § 339.

§ 5. Nærværende vedtægt træder i kraft fra 1 august 1913.

18 juli.

Kongelig resolution

av 18 juli.

Den av Aarstads herredsstyre i møter den 5 april og 14 juni d. a. fattede beslutning om forandring av den ved kongelig resolution av 19 juli 1912 stadfæstede vedtægt angaaende lukning av udsalgssteder inden samme herred stadfæstes i henhold til lov av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre, saaledes at § 1 i nævnte vedtægt herefter skal lyde saaledes:

Alle butikker og udsalgssteder inden Aarstads herred med undtagelse av dem, der forhandler utelukkende bakervarer, meieriprodukter, blomster og kirkegaardsrekvisiter, skal holde lukket alle dage fra kl. 9 aften. Dagen før søn- og helligdage samt dagene fra og med 16 til og med 23 december lukkes dog først kl. 10 aften. Søn- og helligdage holdes lukket til kl. 5 efterm. Julaften lukkes kl. 6 efterm., jfr. lov nr. 6 av 14 juli 1897.

18 juli.

Kongelig resolution

av 18 juli.

I henhold til lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911, dens § 117, 2det led, bestemmes, at loven ikke kommer til anvendelse paa forsikring av krigsrisiko tilsjøs.

Kongelig resolution

18 juli.

av 18 juli.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 skal for de elver, bækker og vand inden Evenes herred, Nordlands amt, hvori laks eller sjø-ørret ikke gaar, indtil videre, dog ikke længer end til utgangen av aaret 1917, gjælde følgende fiskeriregler:

1. Alt fiske er forbudt i tiden fra og med 15 september til og med 30 november.
2. Bruken av dragnot, ringnot og oter er til enhver tid forbudt.
3. Overtrædelser av disse bestemmelser er belagt med straf.

Nærværende resolution ophæver ikke kongelig resolution av 26 januar 1909, indeholdende forbud mot anvendelse av garn og bundne redskaper til fiske i endel vand i Evenes herred.

Kongelig resolution

18 juli.

av 18 juli.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes i medhold av paragraffens 3dje punktum for Aals herred, Buskeruds amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

18 juli.

av 18 juli.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, andet led, fastsættes følgende forbud og indskrænkninger med hensyn til motorvognkjøring paa hovedveier i Søndre Trondhjems amt som gjældende indtil videre:

I. a. Motorvognkjøring er forbudt:

paa hovedveien Sesaas—Vinsmyr (amtsgrænsen mot Nordre Trondhjems amt),

paa hovedveien Heimdal—Ørkedalen, forsaavidt angaar strækningen fra Grænsen meieri til Ørkedalen,

paa hovedveien Forve i Ørkedalen—Hevne (Hevne-kjølveien),

18 juli.

paa samtlige hovedveier i Fosen (herredene Hevne, Heim, Stadsbygden, Rissen, Ørlandet, Bjugn, Hiteren, Fillan, Aa og Jøssund).

- b. Paa hovedveien Trondhjem—Klæbu, forsaavidt angaar strækningen fra Tiller bro til Klæbu,
 paa hovedveien Heimdal—Brøttum,
 paa hovedveien Ørkedalen—Meldalen—Bjerkaaker i Rennebu, forsaavidt angaar strækningen Svorkmo—Bjerkaaker,
 paa hovedveien Støren—Soknedalen—Rennebu—Opdal til Drivstuen,
 paa hovedveien Aune—Stekern (Romsdals amtsgrænse), —

er kjøring med motorvogn forbudt, undtagen forsaavidt kjøringen foregaar i fast rute efter vedkommende myndigheters nærmere bestemmelse eller til de for rutegaaende motorvogner fastsatte tider.

- II. Ovennævnte forbud og innskærnkninger gjelder ikke tohjulede motorcykler og trehjulede motorcykler, som er indrettet alene for én person.

- III. Nærværende resolutions bestemmelser træder i kraft straks.

18 juli.

Kongelig resolution

av 18 juli.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Tromsø bystyre i møter den 21 april og 24 juni d. a. besluttede vedtægter om taksering til eiendomsskat av de faste eiendomme i kjøpstaden:

§ 1. Til optagelse av almindelige skattetakster over byens faste eiendomme vælger bystyret et skattetakstutvalg og et overskattetakstutvalg paa henholdsvis 3 og 6 medlemmer samt likesaa mange varamænd. Blandt hvert at utvalgene beskikker magistrat og formandskap et av medlemmene som formand og et som viceformand. Bystyret vælger tillike henholdsvis 1 og 2 maskinkyndige mænd med varamænd til i paakommende tilfælde at tiltræde utvalgene.

§ 2. Enhver, som vælges til takstmand, er pliktig til at overta ombudet, medmindre han er over 65 aar gammel eller forhindres ved svakelighet eller sin borgerlige stilling. Om anmeldt forfald skal ansees gyldig, avgjøres av magistrat og formandskap.

§ 3. Av de 3 takstmænd utgaar en ved hvert aars utgang, første gang ved utgangen av 1913 og de 2 første aar

etter lodtrækning. Siden utgaar den, som har forrettet længst. 18 juli. Den uttrædende kan undslaa sig for gjenvalg i like saa lang tid, som han har indehat ombudet. Blir ombudet ledig av anden grund end forannævnt, vælger bystyret en ny mand, der har at forrette indtil den tid, da den skulde ha uttraadt, i hvis sted han er valgt. Overtakstmænd, maskinkyndige og samtlige varamænd vælges paa ubestemt tid.

§ 4. Formanden forestaar taksterne og paaser arbeidets fremme under iagttagelse av skatteloven og den gjældende vedtægt. Han har likesom enhver av skjønsmændene at iagttta, hvad der findes skikket til at fremme enhet i takseringen. Inden de ordinære omtakster av byens samtlige faste eiendomme begynder, bør det samlede utvalg med samtlige varamænd træde sammen til overlægning og i tilfælde vedtagelse av almindelige bestemmelser angaaende eiendomsværdiernes ansettelse.

§ 5. Til sikrelse av den størst mulige enhet i værdsættelsene kan ogsaa foranstaltes avholdt prøvetakster i den utstrækning, det ansees nødvendig.

§ 6. Enhver takstmand, som er forhindret fra at avgi møte ved en berammet forretning, har i betimelig tid at melde dette for formanden, som da tilkalder varamand. Ved varamands tilkaldelse har formanden at paase, at saavidt mulig den samme varamand brukes i alle tilfælde, hvor nogen av de faste takstmænd har forfald. Varamand skal tilkalles, naar værdsættelsen angaar en eiendom, som tilhører en takstmand eller hans beslegtede i ret op- eller nedstigende linje eller i side-linjen saa nær som søskendebarn eller likesaa nær besvogret.

§ 7. Ved værdsættelser av industrielle anlegg tilkalles, naar utvalget finder det nødvendig, den maskinkyndige mand ved siden av utvalgets øvrige medlemmer.

§ 8. Almindelig taksering av samtlige skattepligtige eiendomme foregaar hvert 10 aar, medmindre bystyret under særegne forhold beslutter, at ny taksering tidligere skal finde sted.

§ 9. I tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer skal omværdsættelse ske, naar der er foregaat deling av eiendommen, naar de paa eiendommen staaende bygninger nedrives eller ødelægges av ildsvaade eller lignende, og naar der paa eiendommen er opført nye bygninger, som antages at ha en værdi av mindst kr. 2000,00.

Formandskapet saavel som den skattepligtige har adgang til at forlange særskilt værdsættelse avholdt i tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer i tilfælde, hvor værdien av en eiendom ved indtraadte forandringer antages at være væsentlig foreket eller formindsket i forhold til andre eiendomme.

Naar begjæring om omværdsættelse fremsættes av den

18 juli. skattepligtige, har denne at tilsvare omkostningene ved samme. Begjæringen maa i tilfælde være fremsat inden 1 februar nærmest før skatteaaret.

§ 10. Ved takseringer ansættes eiendommens takstværdi til det beløb, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvendelighet og beliggenhet antages at kunne avhændes for under sedvanlige omsætningsforhold ved frit salg. Ved værdsættelsen av fabrikker og andre industrielle anlæg medtages maskiner og andet, som hører anlægget til og er nødvendig for anlæggets oiemed.

Dog medtages ikke arbeidsmaskiner med tilbehør, eller hvad dermed kan sættes i klasse, som ikke utgjør en integre-rende del av anlægget.

§ 11. Naar en eiendom bestaar av baade bebygget og ubebygget grund, skal sammen med bygningen værdsættes den tomt, hvorpaa den er opført, samt det til bygningen hørende gaardsrum og anden ubebygget grund, som ikke hensigtsmæssig kan anvendes til særskilt bebyggelse, men efter sin beskaffenhet og utstrækning væsentlig kun kommer i betragtning som tilbehør til bygningen. Den øvrige ubebyggede del av eiendommen værdsættes særskilt.

Har grund og bygninger forskjellige eiere, takseres de særskilt. Helt ubebyggede grundeiendomme takseres under hensyn til beliggenhet og beskaffenhet, adgang til regnings-svarende bebyggelse og til den indtægt, som eieren har eller kan paaregne at ha av samme.

Enhver eiendom skal altid ansættes i takst til et med 100 delelig antal kroner.

§ 12. Naar formanden eller utvalget finder det ønskelig eller nødvendig, at eieren eller hans fuldmægtig er tilstede, varslar han med aftens varsel om tiden for besigtigelsen.

§ 13. Findes en eiendoms værdi øket eller forringet ved en servitut, blir dens kapitalværdi at lægge til eller trække fra i taksten.

§ 14. Naar takstutvalget eller dets formand kræver det, er enhver eier eller hans fuldmægtig forpligtet til at forevise skjøte, maalebrev, leiekontrakter og husleiebøker, hvis han er i besiddelse av saadanne dokumenter, og forøvrig at meddele alle opplysninger, som ansees nødvendige for taksten. Om det forlanges, bevarer takstmændene taushet med hensyn til mot-tagne opplysninger.

§ 15. Før takst avgives, skal takstmændene personlig gjennemgaa eiendommen i sin helhet, og naar takstbeløpet ikke paa stedet fastsættes, notere sig det fornødne, og maa der ikke hengaa mer end 8 dage mellem besigtigelsen og taksternes protokollation.

§ 16. Formanden har at føre følgende bøker:

18 juli.

1. Forhandlingsprotokol, hvori indføres de almindelige bestemmelser om værdsættelsen, om saadanne maatte bli vedtat. Beretning om takstforretningens daglige fremadskriden, de særlige forhold, som maatte findes ved nogen eiendom og iøvrig, hvad takstutvalget finder det ønskelig at ha nedskrevet vedkommende eiendommene.
2. Skematisk taksationsprotokol, hvori eiendommene med taksterne indføres overensstemmende med medfølgende skema. Disse to protokoller bør autoriseres av magistraten.
3. Journal over indkomne brev, opgaver til bruk ved værdsættelserne og deslike, hvilke numereres og opbevares.
4. Kopibok.

§ 17. Naar taksation er avholdt i henhold til § 8, utlægges en utskrift av taksationsprotokollen til almindelig eftersyn i 4 uker. Inden utgangen av denne tid kan vedkommende eier eller formandskapet indgi klage over forretningen eller de enkelte eiendommers takster til skattetakstutvalget, som med de bemerkninger, som utvalget finder anledning til, oversender klagerne til overskattetakstutvalget. Hvert aar i de første dage av april utlægges likeledes en utskrift av den samme protokol over de siden 1 april det foregaaende aar i henhold til § 9 avholdte takster. Klagefristen er for disse takster den samme som forannævnt, og kan de samme myndigheter indsende klage, der behandles paa samme maate som ovenfor omhandlet. Om utlæggelserne utfærdiger formanden en kundgjørelse, som bekjendtgjøres paa almindelig maate.

§ 18. Ved overtakster, som ledes av formanden, gaaes frem efter de for undertaksterne opstillede regler, forsaavidt de passer. Har der under undertaksten været tilkaldt den maskinkyndige takstmand, blir under overtaksten at tilkalde 2.

Uten hensyn til, hvem der har forlangt overtakst, kan takstmændene saavel forhøie som nedsætte undertaksten for vedkommende eiendom.

§ 19. Naar der i en takst deltar et like antal mænd, vælger disse av sin midte opmand.

§ 20. Overtakstutvalget benytter de samme protokoller som undertakstutvalget.

§ 21. Den forandring i eiendomsskatten, som blir en følge av en eiendoms forandrede takstvärdi, indtræder ved den nærmest paafølgende 1 juli efter undertakstens ayholdelse, selv om overtakst inden denne tid er forlangt.

Blir resultatet av denne, at taksten nedsættes, refunderes den formeget erlagte skat. Forhøies taksten, blir tillægsskat at beregne.

§ 22. For at formandskapet kan sættes istand til at av-

18 juli. gjøre, om taksationer bør avholdes i henhold til § 9, bør brandtakstbestyreren meddele det fornøden underretning, naar en bygnings brandtakstsum forandres, og naar en forhen ikke forsikret bygning brandtakseres, og panteboksføreren, naar et skjøte, hvorved en eiendom deles, tinglyses, i hvilket sidste tilfælde formandskapet altid foranstalter hver særskilt del omsat til eiendomstakst. Opføres nybygninger, der ikke forsikres i Norges Brandkasse, er eieren forpligtet til inden 1 maaned, efterat bygningen er bragt under tak, at anmelde dette for formandskapet.

§ 23. For værdsættelsen tilkommer hver av takstmændene — saavel ved undertakst som overtakst — en betaling av 50 øre for hver takstforretning, hvorunder takstbeløpet ikke naar op til kr. 20 000,00 og for takstbeløp paa 20 000 kroner og derover 1 krone. Takstbestyreren, overtakstutvalgets formand samt de i tilfælde tilkaldte maskinkyndige erholder 50 % tillæg.

Skulde overtakstutvalgets kjendelse gaa ut paa en procentvis forhøielse eller nedsættelse av samtlige eiendomstakster eller for visse klasser av eiendomme, blir utvalgets betaling at fastsætte av magistrat og formandskap.

§ 24. Fortegnelse over de skattepligtige og skattetakserte eiendomme føres efter vedlagte skema. De bygninger og grunder, som ifølge lov eller bystyrets beslutning er fritat for eiendomsskat, blir ogsaa at opføre i fortegnelsen med angivelse av hjemmel for deres skattefrihet.

§ 25. Paa grundlag av denne fortegnelse med opgave over de i skatteaaaret avholdte omtakster og takster over nye eiendomme blir at utarbeide en skatteliste, indeholdende fordeling av eiendomsskatten for det paafølgende budgetaar.

Utgiver: O. Kr. Young.